

delu po celjski okolici. Aretirali so 42 letnega Antona Kovača iz št. Janža na Dolenjskem, kateri je presedel že 16 let po ječah, 18 letnega Ivana K. iz Trnovelj pri Celju in 22 letnega Mihaela Kločovnika iz Lave pri Celju. Pri zasliševanju je vzel Kovač vse vlome in tatvine nase in je izjavil, da sta bila Ivan in Mihael sicer njegova pajdaša, ki pa nista vlamljala.

Zagonetna tatvina. Pri posestniku g. Lobeju v Slovenjgradcu se je mudila na dopustu njegova svakinja gospa Angela Merkalifela, žena inženirja, kateri je uslužben v Abesiniji. Gospa živi stalno blizu Dunaja in se je za praznike mudila pri svojih slovenjgraških sorodnikih. Imenovani gospe je nekdo iz omare izmaknil brošo, par uhanov ter zapestnico v skupni vrednosti 30.000 din. Zginilo je iz omare še 340 din, 140 din pa je tat pustil. Po opravljenem poslu je tat omaro zaklenil in položil ključ na običajno mesto.

V pretepu obležal nezavesten. V Olimju pri Podčetrtku so se stepili v neki krčmi fantje. V pretepu je dobil 21 letni posestniški sin Alojzij Toplišek tako hud zabodljaj v rebra, da je obležal nezavesten.

V gostilni obkdan. V neki gostilni v Jurklostru je napadel neznan možki v prepiru 25 letnega delavca Karla Jančiča od Sv. Lenarta nad Laškim. Zabodel ga je z nožem v levo stran reber, desno roko in obraz. Jančiča so oddali v celjsko bolnišnico.

Vlom v podružnico Bate. Podružnico Bate v Trbovljah so že večkrat obiskali nočni vlomilci in tatovi. Pri tokratnem vlamu jim je padel v roke doslej najznatnejši plen v svilenih nogavicah, čevljev, raznih drugih predmetih in v gotovini. Orožniki so tatovom že na sledu.

Vlom v vilo dr. Kramerja. Bivši minister in senator dr. Albert Kramer posedla na Bledu vilo »Kajtimar«, katero je obiskal neznan vlomilec in je odnesel raznih predmetov za 10.000 din.

Ali si že obnovil naročnino?

vsakdo posti in moli. Cerkve so polne. Verniki molijo križev pot. Po mestih so spokorne procesije. Vsakdo žaluje, ker je človeška zloba ta dan obsodila Jezusa na smrt.

»Tu si ljudje ne delajo takih skrbi radi velikega petka,« je pripomnil ravnodušno Štefan.

On v verskih zadevah ni bil tako tankovestn ko mati. Prejšnji večer je bil na materino prigovarjanje v cerkvi in je mislil, da je s tem zadostil svoji krščanski dolžnosti.

»Bog jih bo kaznoval! Videl boš, da tako početje ne bo imelo dobrega konca!« je tarnala mati.

»No,« je šaljivo dejal sin, »vi ste gotovo ves dan klečali. Če iz vsake družine en človek moli, je dovolj. Vam na ljubo se bo Bog tudi mene usmilil. Morda me bo lepega dne rešil te umazane tovarne ter me naredil bogatega.«

Mati je preslišala sinov šaljivi ton in resno dejala:

»Medtem ko je duhovnik molil križev pot, sem ves čas prosila Doga, da bi bil ti spet takšen ko prej... Oh, Štefan, bojim se zate! Takšen boš ko oče. Videl boš, da se to ne bo dobro končalo!«

Štefan se je smejal.

»Ko bom star, bom tudi jaz vedno v cerkvi klečal ko vi. A kako korist bi sedaj imel od tega? Saj imam že tako premalo prostega časa!«

»Štefan!«

Slovenska Krajina

Turnišče. Naša cerkev Matere Milosti je letos dobila nove jaslice, ki jih je darovala njena patrona, milostiva grofica Zičy. Za dar se ji je v imenu vernikov javno s prižnice zahvalil naš g. dekan Jerič. — Božični prazniki, polni skrivnosti in veselja radi rojstva božjega Deteta, so za nami. Toda z žalostjo v srcu moramo povedati, da je bil pri nas sveti večer skrunjen radi pretepa nekaterih neugnanih in nepoboljšljivih pretepačev, ki so si ta večer izbrali za žrtev Bakana iz Renkovec, ki se je pred kratkim vrnil od vojakov. Pretepli so ga tako neusmiljeno, da je komaj prišel do doma. Naši orožniki bi mogli več računa voditi o teh stalnih kalilicah miru. — Pred dnevi se je s svojo družino vrnil po desetletnem bivanju v Ameriki naš rojak g. Fehér Jožef. Po zunanjem videzu bi sklepali, da se mu je zelo dobro godilo. P. njegovih izjavah je zaslužil dobro, ker si je pri nas dal zgraditi lepo hišo in je tudi večjo vsoto prihranil. Vrnil se je zato, ker svojih dobrih staršev na stara leta — v jeseni njihovega življenja — ne bi rad pustil samih. Hčerka, ki ne razume slovenščine, silí nazaj v družbo svojih ameriških otroških prijateljev. — Za božične praznike se je mudil v osrednji gostilni cirkus, ki je poleg drugega sporeda predvajal tudi več filmov, od katerih so bili nekateri še kar dobri. — Pred kratkim smo dobili novega pismonošo v osebi g. Kocet Štefana. Želimo mu, da bi se v to službo dobro vživel in bi naše ljudi dolgo razveseljeval s pošiljkami dragih domačih, ki so daleč od rodne grude.

Dobrovnik. Prejšnji teden je bila dražba v kmečkem gozdu. Prodajali so stoječe hraste, a revnejši sloji niso mogli kupiti ničesar, ker je bilo predrago. Nekateri debelejšje hraste so zdržili nad 1300 din. Večino boljšega lesa je kupila d. d. »Našička«, ki bo les uporabila za gradbeni material.

Renkovec. Pretekli teden so zatlesnili oči k večnemu počitku Režonja Ana, p. d. Kontrova. Zvečer so popolnoma zdravi legli k počitku in ko se je od devetih vrnil mlajši sin, jih je vprašal: »Mati, zakaj ležite v temi?« Odgovorili so mu, da šparajo petrolej. Eno uro pozneje se je vrnil

starejši sin in je mater vprašal, zakaj nimajo pokritih rok, a odgovora ni dobil, ker so mati že mrtvi ležali. Zadelo jo je namreč srčna kap. Bog jim daj nebeški raj — a preostalim naše sožalje!

Sv. Sebeščan. V tukajšnji cerkvi je bil na oltarju Srca Jezusovega nabiralnik za cerkvene potrebe. Četudi je cerkev večinoma zaklenjena, je nekdo izrabil ugodno priliko in je te dni odnesel denar z nabiralnikom vred. Tat je moral biti nek propadel-brezverzen človek. V nabiralniku sicer ni bilo več kot okrog 300 din, pa je že to za našo siromašno cerkvice dosti. Uzmoviču so na sledu. Vsi ljudje obsojajo tako brezvestno dejanje.

Sv. Sebeščan. V četrtek, 29. decembra, je umrl oče našega župana Banfi Štefana. Rajnemu naj sveti večna luč, preostalim pa naše sožalje!

*

Zopet vlom v davčni urad

Prostore davčnega urada v Ptujju, ki so v bližini minoritske cerkve, so obiskali v noči na Novo leto še neodkriti in drzni vlomilci. Izredno živahnost na Silvestrovo, ko so bile mestne ulice polne ljudi, so izrabili svedrovci, ki so bili strokovnjaki, za svoj posel s tako zvano »svinjsko nogo«. Vrata so odprli s tem orodjem. V uradnih prostorih so v stransko steno železne blagajne izrezali s pomočjo »svinjske noge« trikot ter so skozi luknjo odnesli ogromen plen. Gotovine je bilo v blagajni samo 1249 dinarjev, pač pa kolekov za 320.000 din, in od teh 14.000 po 5 din, ostali pa višje vrednosti. Ljudje so videli, kako sta se motala krog davčnega urada dva neznan možka, a jima ni nikdo posvetil kake posebne pozornosti radi silvestrovanja. Vlom je odkril na novega leta dan v jutru davčni uradnik in ga javil policiji. Iz Maribora so poklicali strokovnjaka za prstne odtise, pa jih ni našel, ker so delali vlomilci z rokavicami. Tokratni vlom v ptujsko davkarijo je tretji. Prvič so se lotili ptujске davčne blagajne lopovi leta 1915. Odnesli so 26.000 kron, a so jih prijeli pozneje v Ljubljani. Drugi poskus vloma leta 1929

»Kar molčite! Jutri bo sobota, plačilni dan,« je odgovoril Štefan, da bi odvrnil materine misli od predmeta, ki mu je bil neprijeten.

»Hvala Bogu! Bom vsaj mogla plačati račun pri trgovcu za živila.«

Štefan že ni pazil na materine besede. Na drugo je mislil. Ko je končal z večerjo, si je umil roke. Nato si je zavezal kravato, oblekel suknjič in si pred ogledalom skrbno počesal lase.

Mati je postala pozorna.

»Štefan, kam greš?«

»Ven! Rad bi se nekoliko sprehodil.«

»Ali ne bi hotel spotoma stopiti tudi v cerkev? Lahko bi zmolil križev pot.«

»Morda bom šel v cerkev,« je odvrnil Štefan, da bi se tako odkrižal materinega prigovarjanja.

Starka je res utihnila.

Štefan je stopil k materi in jo poljubil. Nato je odšel. Ko so se vrata za njim zaprla, je starka sedla v gugalni stol. Roke je sklenila in začela moliti. Vmes se je pozibavala, dokler je toplota ni premagala in je zadremala.

(Dalje prihodnjič)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najbolje v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptujju!

stanišču Marseille. Tega leta je zmrznilo švedskemu kralju Karlu XII. 3000 mož pri Poltavi. Leta 1716 so postavili v Londonu na reki Themse na ledu na stotine prodajnih stojnic.

Napoleon ob 30.000 mož

Zgodnja zima v letu 1812 je zahtevala od Napoleoneve armade pri pohodu v Rusijo 30.000 mrtvih. — V zimi 1837/8 je po Donavi plavajoči led uničil polovico Budimpešte in je bilo 1000 ljudi ob življenju. Leta 1873 je zmrznilo v Združenih ameriških državah tisoč ljudi. Zima 1916/7 je pobrala s plazovi v Alpah med svetovno vojno nad 10.000 vojakov. Pasje huda zima 1928/9 je itak skoro vsem v spominu in je bila tedaj Donava zamrznjena od izvira do izteka v Crno morje.